

Hayat

– KARDELEN · 15 Ocak 2013

Sonbaharda uçusan bakır kızıl rengiyle
Yandıkça rengi kavruk yaprak misali hayat
Uzayıp, kısalan gün, savaş veren cengiyle
Küflenmiş duygularda her şey nasıl da bayat
Oysa benim yaşantım hayat ile içiçe
Gördükçe betbahtlığı yanıyor içten içe
Savruluyor hayaller buluşmazken dengiyle
Sonbaharda uçuşan bakır kızıl rengiyle

Can çekişiyor ruhlar hiç olmayan bedende
Günah tohumlarını serperken sevap diye
Unutulur mu geçmiş, geçmişi yad edende
O zaman bu telaş ne, bu sual, sorgu niye
Oysa benim yaşantım hayat ile içiçe
Gördükçe betbahtlığı yanıyor içten içe
Devriliyor hayaller kendine has nedende
Can çekişiyor ruhlar hiç olmayan bedende

Hep bir matem havası estiriyor duygular
Karanlığın rengini sorguluyorlar gibi
Nedendir bu isyanlar durulmayan kaygılar
Tiyatrodan bir sahne kurguluyorlar gibi
Oysa benim yaşantım hayat ile içiçe
Gördükçe betbahtlığı yanıyor içten içe
Kavruluyor hayaller küllenirken sevgiler
Hep bir matem havası estiriyor duygular

Yaza kaç mevsim kaldı hayat kaçınıcı mevsim
Mutluluğun rengi ne neden duyulmaz sesim
Bu dünya yalan mıydı yalandan mı tüm kesim
Anladım ki yok oldum tükendi tüm nefesim
Oysa benim yaşantım hayat ile içiçe
Gördükçe bedbahtlığı yanıyor içten içe
Çevriliyor hayaller hiç edilirken nefsim
Yaza kaç mevsim kaldı hayat kaçınıcı mevsim

Kardelen
Serap Sönmez
15.01.2013